

intéressant de constater que, selon elle, le fait que les référencementsements se bornent à mentionner le soutien professionnel d'un certain parti politique dont aurait bénéficié le plaignant ne suffit pas à qualifier ces données de données sensibles au sens de l'article 9 du RGPD. Pour ce faire, les données à caractère personnel en question auraient dû *révéler* les propres opinions politiques du plaignant, ce qui n'est pas le cas en l'espèce selon la Chambre Contentieuse.

Sur base de ces considérations, l'APD a estimé que la demande du plaignant visant à déréférencer les résultats de la liste de recherches concernant l'existence d'un prétendu lien avec un certain parti politique était infondée. Quant à la demande de déréférencement des résultats de recherche relatifs à une plainte pour harcèlement à l'encontre du plaignant, l'APD y a fait droit. Considérant que l'information référencée n'est plus pertinente, évoque d'anciens faits qui n'ont pas été établis et est de nature à avoir des répercussions préjudiciables tant sur la vie professionnelle que privée du plaignant, l'APD a en effet considéré que ces référencementsements – bien qu'ils aient pu à une époque participer au débat public – ne peuvent plus être considérés comme nécessaires à l'exercice du droit à la liberté d'information au sens de l'article 17, 3., du RGPD.

L'APD considère par ailleurs que ces manquements présentent un caractère grave dans le chef de Google Belgium qui n'a pas agi avec la diligence requise alors qu'elle disposait de toutes les informations nécessaires pour ce faire et ce, depuis la réception du formulaire de demande de déréférencement du plaignant.

En conséquence, et en vue de garantir une protection effective des droits du plaignant, il a été ordonné à Google de cesser les référencementsements en cause avec effet dans l'ensemble des pays de l'Espace économique européen.

L'APD a également imposé à Google Belgium une amende de 500.000 EUR pour violation grave du droit à l'effacement (art. 17, 1., a), RGPD) et du principe de licéité du traitement (art. 6, 1., f), RGPD) et 100.000 EUR pour violation du principe de transparence (art. 12, 1. et 4., RGPD). Enfin, il a été ordonné à Google Belgium d'adapter les formulaires mis à disposition de ses utilisateurs pour l'exercice de leurs droits et de clarifier les rôles et responsabilités des différentes entités concernées.

Google Belgium dispose à présent de la possibilité d'introduire un recours contre la décision de l'APD devant la 18e chambre de la cour d'appel de Bruxelles (Cour des marchés) dans les 30 jours à compter de sa notification.

6. INSOLVENTIE / INSOLVABILITÉ

*Inge Van de Plas*²

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 8 juni 2020

Zaak: C.19.0310.F

INSOLVENTIE

Gerechtelijke reorganisatie – Gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord – Gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijke gezag – Opstellen en inhoud van het reorganisatieplan – Homologatie van het reorganisatie en rechtsmiddelen – Bijkomende opschorting

INSOLVABILITÉ

Réorganisation judiciaire – Réorganisation judiciaire par accord collectif – Réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice – Elaboration et contenu du plan de réorganisation – Homologation du plan de réorganisation et recours – Sursis complémentaire

De procedure van gerechtelijke reorganisatie kan drie vormen aannemen: een minnelijk akkoord, een collectief akkoord en de overdracht onder gerechtelijke gezag (i.e. GROG). In dit arrest streeft de schuldenaar naar een collectief akkoord waarin een deel van de onderneming, de handelszaak, zal worden overgedragen. Het Hof van Cassatie moest beslissen of hierdoor ook rechtsregels met betrekking tot de GROG van toepassing zijn op dit collectief akkoord en het reorganisatieplan dat binnen deze procedure werd opgesteld.

Het collectief akkoord van deze schuldenaar stelt een partiële overdracht van de handelszaak voorop binnen 18 maanden na de homologatie van het collectief akkoord. Bovendien, zal de betaling aan de schuldeisers maar starten na het verloop van deze termijn. Dit reorganisatieplan wordt goedgekeurd door de vereiste meerderheden en gehomologeerd door de ondernemingsrechtbank.

Eiser gaat tegen deze homologatie in beroep. Eiser stelt dat de homologatie van het reorganisatieplan moet worden geweigerd, omdat de schuldenaar via deze weg een onterechte verlenging van de opschortingstermijn zou krijgen. Eiser stelt dat de enige verlenging van de opschortingstermijn kan worden toegekend overeenkomstig artikel 60, tweede lid WCO (thans art. XX.85, derde lid WER) en dus maximaal 6 maanden kan bedragen. Echter, het vonnis van de ondernemingsrechtbank werd bevestigd, omdat het hof van beroep van oordeel was dat het reorganisatieplan niet de procedure binnen de gerechtelijke reorganisatie veranderde van een collectief akkoord naar een GROG. Bijgevolg is het reorgani-

² Doctoraatsassistent Insolventierecht, Universiteit Antwerpen.

satieplan niet onderworpen aan de specifieke regels met betrekking tot de GROG, zoals deze die stelt dat er enkel een maximale bijkomende termijn van 6 maanden aan de opschorting kan worden toegevoegd.

Tegen deze beslissing werd vervolgens cassatieberoep ingesteld. Het Hof van Cassatie stelt vast dat een reorganisatieplan binnen een gerechtelijke reorganisatie door collectief akkoord kan bestaan uit de vrijwillige overdracht van het geheel of een gedeelte van de activa of van de activiteiten (art. 51 WCO, thans art. XX.75 WER). Het Hof onderscheidt heel uitdrukkelijk het collectief akkoord van de GROG. Deze procedure kan vrijwillig worden opgestart of kan worden opgelegd en staat altijd onder toezicht van een gerechtsmandataris. In het vonnis dat de overdracht beveelt en de gerechtsmandataris wordt aangewezen, kan een bijkomende termijn van 6 maanden aan de opschortingstermijn worden toegevoegd.

Het Hof is van oordeel dat de vrijwillige overdracht van de handelszaak zoals deze hier wordt voorgesteld in het reorganisatieplan niet hetzelfde is als de GROG en dat op beide overdrachten andere artikelen van de WCO, thans WER, van toepassing zijn. Bijgevolg kan de homologatie van het reorganisatieplan waarin een overdracht wordt voorgesteld binnen een termijn van 18 maanden niet worden afgewezen, omdat deze niet in overeenstemming is met bepalingen die enkel van toepassing zijn op de GROG.

Hof van Cassatie 18 juni 2020

Zaak: C.19.0322.N

INSOLVENTIE

Faillissement – Aangifte schuldvordering – Aangifte en verificatie schuldvordering – Betwisting

INSOLVABILITÉ

Faillite – Déclaration de créance – Déclaration et vérification de créance – Contestation

De aangifte van schuldvordering binnen faillissement is, in beginsel, een onherroepelijke rechtshandeling die belet dat de schuldvordering nog kan worden betwist. De mogelijkheden om de schuldvorderingen te betwisten zijn beperkt tot situaties waarin de aanvaarding het gevolg is van bedrog of arglist van de indiener, of heeft plaatsgehad wegens bedrog of arglist nietige handelingen, hetzij wanneer regels van openbare orde zijn miskend, hetzij nog wanneer overmacht heeft belet dat de waarheid aan het licht wordt gebracht.

Schuldeisers en de gefailleerde hebben wel de mogelijkheid om bezwaar in te dienen tegen de verrichte en te verrichten verificaties binnen een maand na de neerlegging van het proces-verbaal van verificatie waarin de schuldvordering werd opgenomen of waarin een aanvaarde schuldvordering door de curators werd aanvaard of betwist (art. 69 Faill.W., thans art. XX.162 WER).

Hieruit volgt dat de curator niet kan terugkomen op de aanvaarding van een schuldvordering op gronden die hem reeds bekend waren voordat de in artikel 69, eerste lid faillissementswet bedoelde termijn is verstreken.

Bijgevolg verantwoorden de appelrechters hun beslissing naar recht wanneer zij vaststellen dat alle dienstige gegevens ter beoordeling van de gegrondheid van de aangifte gekend waren ten tijde van de aanvaarding van de schuldvordering en zij oordelen dat de bezwaren die werden ingediend buiten de termijn bedoeld in artikel 69, eerste lid Faillissementswet niet kunnen worden aangenomen.